

[Arbejdsministeren]

og det spørgsmål kan jeg da godt forstå, så det vil jeg gerne prøve at svare på.

Der ligger for det første en konstatering af, at der er en del problemer med, hvordan bedriftssundhedstjenesten fungerer i dag. Noget af det har at gøre med strukturen, noget af det har at gøre med administrationen, og det, der så ligger i ønsket om en positiv drøftelse, er altså at gå ind i og være med til at få kortlagt, hvad det er for nogle problemer, og hvad vi så i givet fald kan gøre for at afhjælpe disse problemer.

Her vil jeg da godt nævne, at de problemer, som den partssammensatte arbejdsgruppe definerede i forlængelse af, at gruppen blev etableret 7. februar i år, var tavshedsproblemerne, som vi har været inde på i dag, spørgsmålet om konsulentordning, spørgsmålet om en minimumsgrænse for antallet af tilsluttede ansatte pr. center – det har vi også været inde på i dag – og særlige problemer for de små virksomheder, herunder den mest velegnede form for BST.

Den arbejdsgruppe, der er i gang, og det vil jeg godt sige til hr. Taanquist også, skal aflevere sin rapport inden sommerferien, så der sker noget, og jeg har fået den melding, at det ser ud til, at arbejdet i gruppen går godt, og at der er en sandsynlighed for, at parterne, som arbejder i gruppen, kan nå frem til nogle enige indstillinger. Samtidig ligger det sådan, at der sideløbende med det skal drøftes en rammeplan for en eventuel udbygning, når man altså har kortlagt, hvilke problemer der er for at få BST til at fungere endnu bedre, og hvad man kan gøre for at afhjælpe dem.

Så vi får rig anledning til umiddelbart inden sommerferien med udgangspunkt i dette udvalgsarbejde at tage en mere konkret drøftelse af disse ting og de foranstaltninger, der skal gennemføres. Det var det, der lå bag den brede – det erkender jeg – formulering »en positiv diskussion«.

Der er én ting, hr. formand, som jeg godt lige vil kommentere i forbindelse med spørgsmålet om tavshedspligt henholdsvis pligt til at give oplysninger, og det har at gøre med sagen i Sønderborg, for der er jo klart sket det, at der i Sønderborg er blevet tilbageholdt nogle oplysninger, og at arbejdsgiveren burde have handlet med udgangspunkt i de oplysninger. Derfor må man også sige, som nogle af os har haft lejlighed til at

drøfte her i folketinget før, at der ingen tvivl er om, at der bliver rejst tiltale, og at det bliver den alvorligste tiltale, der nogen sinde er rejst inden for rammerne af arbejdsmiljøloven.

Men jeg vil også godt gøre opmærksom på, at i tilfælde som det i Sønderborg, hvor der var åbenlys fare for helbred og liv, ville BST kunne have udnyttet straffelovens nødværgebestemmelser i § 14 og være gået direkte til myndighederne. Det gjorde man ikke, måske fordi man ikke var tilstrækkelig bekendt med, at man havde den mulighed. Jeg mener, det er helt indlysende, at når vi skal snakke videre efter sommerferien, så er det et af de punkter, vi må tage fat på, sådan at det ligger klart oplyst for alle BST-enheder, at når der er tale om den type tilfælde, så har de muligheden for at gå videre. For der er ingen af os – og det vil jeg gerne understrege – der er ingen af os, der kan være tjent med, hvad der foregik i Sønderborg.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Det falder mig ind, at jeg vist forvirrede hr. Tommy Dinesen for lidt siden ved en fortalelse. Når jeg talte om to personer, så var det virksomhedsbedriftssundhedscentre. Det gjorde jeg vist ikke klart.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg fik ikke fremført kommentarer til samtlige de ordførere, der var heroppe.

Hr. Estrup var inde på nogle af de problemer, der var, og talte noget om at nedlægge nogle af de centre, der er, og sammenlægge dem med nogle andre, og det kan man ikke være særlig uenig i.

De ting, der blev fremført af fru Elisabeth Bruun Olesen, er jeg meget enig i, og det må jeg så se på senere. Der er i hvert fald ikke nogen af dem, jeg er uenig i.

Fru Inger Stilling Pedersen ville afvente udvalget, og det kan jeg så forstå at det bliver det til.

Jeg vil også godt lige sige til fru Elsebeth Kock-Petersen og fru Jytte Thomsen, at der altså kan være så megen stilhed om en sag, at der ikke sker noget. Men jeg kan se af nogle af de ting, der er sket, efter at vi har taget sagen op, at der altså er ved at ske noget på området.